

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
БРОВАРСЬКЕ РУП ГУНП В КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
Київська область, м. Бровари, вул. Я. Мудрого, 24

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Бровари

«25» 06 2024 року

Слідчий слідчого відділу Броварського районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Київській області старший лейтенант поліції Попова Олександра Володимирівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022111130000507 від 10.03.2022, за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

Романова Михайла Сергійовича, 02 червня 1990 року народження, уродженця міста Пласт Челябінської області Російської Федерації, громадянина Російської Федерації (паспорти громадянина РФ: серія 7509 № 696897; серія 7504 № 472584; ІПН: 742406161230; РНОКПП (рос. «СНИЛС»): 16624940381), який зареєстрований за адресою: провулок Західний, будинок № 30, місто Пласт, Челябінської області, Російської Федерації та проживає за адресою: вул. 9 травня, буд. 5, кв. 16, місто Чебаркуль, Челябінської області, Російської Федерації, військовослужбовця 239 танкового полку 90-тої танкової Вітебсько-Новгородської двічі Червонопрапорної дивізії (військова частина № 86274) Центрального округу Збройних сил Російської Федерації, відносно якого 30.05.2022 в порядку ст. 291 КПК України до суду скеровано обвинувальний акт за ч. 1, 2 ст. 438 КК України,

про підозру у вчиненні жорстокого поведіння з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного

конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі - Конвенція), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Згідно зі ст. ст. 31-33 Конвенції забороняється, зокрема: пограбування; жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей. Жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Статтю 147 Конвенції встановлено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне

ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Також, статтею 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР N 7960-XI (7960-11) від 18.08.1989) (далі – Додатковий протокол I до Женевських конвенцій) передбачено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов'язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов'язань вживати запобіжних заходів, передбачених у ст. 57 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій.

Крім того, ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведіння, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття

заручників; d) колективне покарання; e) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Таким чином, військовослужбовці ЗС РФ, які контролювали територію смт. Велика Димерка, були обізнані та повинні були дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права, а керівництво частин, які окупували населені пункти Київської області, зобов'язані забезпечити дотримання норм міжнародного гуманітарного права їх підлеглими.

Установлено, що внаслідок воєнних дій смт. Велика Димерка Броварського району Київської області, в період часу з 08.03.2022 по 31.03.2022, тобто під час міжнародного збройного конфлікту, було окуповано військовими формуваннями РФ, перебувало під фактичним контролем та владою збройних сил армії супротивника, де проживало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті та не могло чинити будь-якого спротиву.

Так, Романов М.С., будучи військовослужбовцем 239 танкового полку 90-тої танкової Вітебсько-Новгородської двічі Червонопрапорної дивізії (військова частина № 86274) Центрального округу ЗС РФ, що діяв на користь та в підпорядкуванні невстановлених військовослужбовців ЗС РФ, знаходячись на тимчасово окупованій ЗС РФ території, зокрема, на території смт. Велика Димерка Броварського району Київської області, усвідомлюючи обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, 19 березня 2022 року, орієнтовно о 13 годині 00 хвилин, більш точний час органами досудового розслідування не встановлений, разом з іншими не встановленими слідством військовослужбовцями ЗС РФ, озброєні зброєю невстановленого зразка, перебуваючи в районі зупинного пункту «Парникова» Ніжинського напрямку Київської дирекції Південно-Західної залізниці на лінії Ніжин – Київ-Пасажирський, а саме поблизу домоволодіння № 31, що знаходиться по вулиці Київська в смт. Велика Димерка Броварського району Київської області, виявили групу цивільних осіб, серед яких був Зайков Олександр Євгенійович, 13 квітня 1998 року народження.

При цьому Зайков О.Є. був одягнений в цивільний одяг, не озброєний, не вчиняв агресивних дій по відношенню до військовослужбовців ЗС РФ та жодної небезпеки для них не становив.

У порушення вимог ст. ст. 27, 31, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ч. ч. 1,2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08 червня 1977 року, залякуючи і погрожуючи застосуванням зброї, Романов М.С. з метою нелегального ув'язнення та подальшого отримання визнання причетності до націоналістичних чи військових формувань, примусово відвів Зайкова О.Є. до домоволодіння за адресою: Київська область, Броварський район, смт. Велика Димерка, вул. Парникова, буд. 48.

Після цього Романов М.С., разом з іншими не встановленими слідством військовослужбовцями ЗС РФ у кількості трьох осіб, утримуючи за вищевказаною адресою Зайкова О.Є., погрожуючи застосуванням зброї та застосовуючи психологічний примус, зав'язав йому руки, чим здійснив нелегальне ув'язнення Зайкова О.Є., який не належав до особового складу

Збройних Сил України, ополчення, територіальної оборони, інших добровольчих загонів чи організованих рухів опору, не брав участі у збройному конфлікті, являвся цивільною особою, що перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, тим самим обмежив свободу пересування останнього, з метою його допиту щодо причетності до націоналістичних чи військових формувань.

У подальшому Романов М.С., здійснював допит Зайкова О.Є. з метою отримання від нього інформації щодо причетності до націоналістичних чи військових формувань, періодично погрожуючи йому застосуванням зброї, застосовуючи фізичну силу, висловлюючи погрози вбивства та ображаючи людську гідність, вимагав інформацію щодо причетності до націоналістичних чи військових формувань.

Підкорюючись забороні та під погрозою застосування зброї зі сторони Романова М.С., Зайков О.Є. під час допиту фактично був позбавлений волі та можливості вільно пересуватися, зазнаючи при цьому психологічного тиску та фізичних страждань.

Цього ж дня, у невстановлений органом досудового розслідування час, Романов М.С., перебуваючи на території вказаного домоволодіння, продовжуючи свої злочинні дії в порушення вимог ст. ст. 27, 31, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 51, 75 Додаткового протоколу до вказаної Конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року, розуміючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, бажаючи їх настання та діючи з цією метою, усвідомлюючи, що Зайков О.Є. є цивільною особою, яка перебуває під захистом, взяв до рук предмет, схожий на ніж тактичного призначення, який мав при собі, та продовжуючи допит Зайкова О.Є. з метою отримання від нього інформації щодо причетності до націоналістичних чи військових формувань, наніс йому три ножові поранення в область лівого стегна, чим завдав останньому фізичного болю та страждань та заподіяв легкі тілесні ушкодження, що спричинили короткочасний розлад здоров'я, у вигляді трьох колото-різаних поранень лівого стегна у верхній третині по зовнішній поверхні.

Після чого Романов М.С., продовжуючи свої злочинні дії, з використанням пневматичної зброї невстановленої марки та моделі, яку мав при собі, умисно здійснив два постріли у напрямку Зайкова О.Є., чим завдав останньому фізичного болю та страждань та заподіяв легкі тілесні ушкодження, що спричинили короткочасний розлад здоров'я, у вигляді двох кульових поранень у верхній третині лівої гомілки по задній поверхні та по передній поверхні лівого гомілково-ступеневого суглобу.

Далі, Романов М.С., продовжуючи свої злочинні дії, продовжуючи допит Зайкова О.Є., використовуючи вищевказаний ніж, що мав при собі, нетривалий час повертав його у вогнепальних пораненнях, що були попередньо нанесені Зайкову О.Є., чим додатково спричинив йому фізичний біль та страждання.

В подальшому, цього ж дня, у невстановлений органами досудового розслідування час, Романов М.С., погрожуючи застосуванням вибухових пристроїв, насильно помістив Зайкова О.Є. до підвального приміщення, яке

знаходиться за адресою: Київська область, Броварський район, смт. Велика Димерка, вул. Парникова, буд. 48.

Після цього Романов М.С., заклав двері підвального приміщення, унаслідок чого Зайков О.Є., який не належить до особового складу Збройних Сил України, ополчення, територіальної оборони, інших добровольчих загонів чи організованих рухів опору, не брав участі у збройному конфлікті, являвся цивільною особою, що перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, не мав самостійної можливості вибратися з підвального приміщення, тим самим потерпілий Зайков М.С. перебував у нелегальному ув'язненні.

Своїми умисними діями, що виразились у нелегальному ув'язненні, погрози вбивством, та здійсненні катування (тортур) потерпілого Зайкова О.Є., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, військовослужбовець ЗС РФ Романов М.С. вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням, чим порушив вимоги ст.ст. 27, 31-33, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст. 51, п.п. а.2), е) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів.

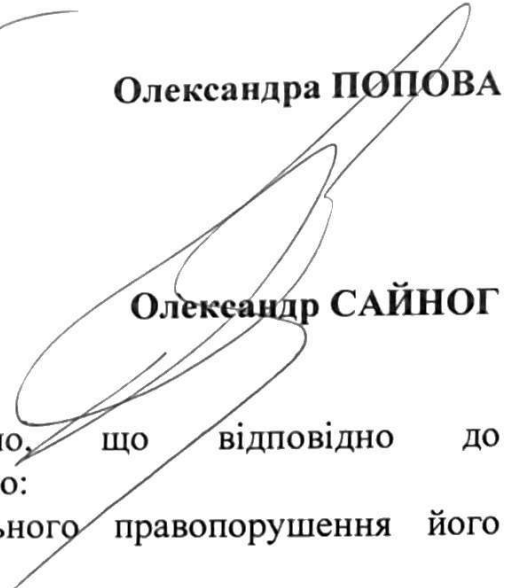
Таким чином, Романов М.С. підозрюється у вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий слідчого відділу
Броварського РУП
ГУНП в Київській області
старший лейтенант поліції

Олександра ПОПОВА

«ПОГОДЖЕНО»
Перший заступник керівника
Броварської окружної
прокуратури Київської області

Олександр САЙНОГ

Одночасно підозрюваному роз'яснено, що відповідно до ст. 42 КПК України він як підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках,

передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Захисник _____.

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

Слідчий слідчого відділу
Броварського РУП
ГУНП в Київській області
старший лейтенант поліції

Олександра ПОПОВА

ГЛАВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПОЛИЦИИ
БРОВАРСКОЕ РУП ГУНП В КИЕВСКОЙ ОБЛАСТИ
Киевская область, г. Бровары, ул. Я. Мудрого, 24

УВЕДОМЛЕНИЕ
о подозрении

город Бровары

«25» 06 2024 года

Следователь следственного отдела Броварского районного управления полиции Главного управления Национальной полиции в Киевской области старший лейтенант полиции Попова Александра Владимировна, рассмотрев материалы уголовного производства, внесенного в Единый реестр досудебных расследований под № 12022111130000507 от 10.03.2022, по признакам уголовного правонарушения предусмотренного ч. 1, 2 ст. 438 УК Украины, в связи с наличием достаточных доказательств для уведомления о подозрении лица в совершении уголовного правонарушения, руководствуясь ч. 4 ст. 22, 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 УПК Украины, -

У В Е Д О М И Л:

Романова Михаила Сергеевича, 02 июня 1990 года рождения, уроженца города Пласт Челябинской области Российской Федерации, гражданина Российской Федерации (паспорта гражданина РФ: серия 7509 № 696897; серия 7504 № 472584; ИНН: 742406161230; РНУКПН (на рус. «СНИЛС»:.) 16624940381), который зарегистрирован по адресу: переулок Западный, дом № 30, город Пласт, Челябинской области, Российской Федерации и проживает по адресу: ул. 9 мая, д. 5, кв. 16, город Чебаркуль, Челябинской области, Российской Федерации, военнослужащего 239 танкового полка 90-й танковой Витебско-Новгородской дважды Краснознаменной дивизии (воинская часть № 86274) Центрального округа Вооруженных сил Российской Федерации, в отношении которого 30.05.2022 в порядке ст. 291 УПК Украины в суд направлен обвинительный акт по ч. 1, 2 ст. 438 УК Украины,

о подозрении в совершении жестокого обращения с гражданским населением, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины.

С февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе указанного международного вооруженного конфликта 24 февраля 2022 года президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной

операции», которая заключалась в осуществлении полномасштабного вторжения ВС РФ, других вооруженных формирований РФ и подконтрольных им группировок иррегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 Заключения 300(2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п. п. 17, 18 приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него (Украина против РФ и др.)».

В соответствии с требованиями ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, ратифицированной Указом Президиума Верховного Совета Украинской ССР «О ратификации Женевских конвенций от 12 августа 1949 года о защите жертв войны» от 03.07.1954 (далее - Конвенция), такая Конвенция применяется ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны. Конвенция также применяется ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не встречает никакого вооруженного сопротивления.

В соответствии со ст. 27 Конвенции, лица, находящиеся под защитой, имеют право при любых обстоятельствах, на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозных убеждений и обрядов, привычек и обычаев. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или запугивания, от оскорблений и любопытства толпы.

Согласно ст. ст. 31-33 Конвенции запрещается, в частности: ограбление; никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или от третьих лиц каких-либо сведений; применение любых мер, которые могут нанести физические страдания или привести к уничтожению лиц, являющихся под защитой, которые находятся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, не вызванные необходимостью лечения лица, находящегося под защитой, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей. Ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которого оно не совершило лично. Коллективные наказания, равно как и любые запугивания или террор, запрещаются.

Статьей 147 Конвенции установлено, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности,

Вед

находящихся под защитой такой Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно вызовут большие страдания или серьезные травмы телу либо здоровью, нелегальная депортация/перевод или нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение лица, являющегося под защитой, служить в вооруженных силах враждебного государства, или умышленное лишение лица, находящегося под защитой, прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный такой Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью, и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Также, статьей 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 8 июня 1977 года (протокол ратифицирован с заявлением Указом Президиума Верховного Совета УССР N 7960-XI (7960-11) от 18.08.1989) (далее - Дополнительный протокол I к Женевским конвенциям) предусмотрено, что гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями. С целью осуществления этой защиты, в дополнение к другим применяемым нормам международного права, при всех обстоятельствах следует соблюдать такие нормы.

Гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главной целью терроризировать гражданское население.

Гражданские лица пользуются защитой, предусмотренной настоящим разделом, за исключением отдельных случаев и на такой период, пока они принимают непосредственное участие в военных действиях.

Запрещены нападения на гражданское население или на отдельных гражданских лиц в порядке репрессалий.

Любое нарушение этих запретов не освобождает стороны, находящиеся в военном конфликте, от их правовых обязательств в отношении гражданского населения и гражданских лиц, в том числе от обязательств принимать меры предосторожности, предусмотренных в ст. 57 Дополнительного протокола I к Женевским конвенциям.

Кроме того, ст. 75 Дополнительного протокола I к Женевским конвенциям установлено, что в той мере, в какой их касается ситуация, указанная в статье I го Протокола, с лицами, находящимися под властью стороны, участвующей в конфликте, и не пользующимися благоприятным отношением согласно Конвенциям или согласно этому Протоколу, при всех обстоятельствах обращаются гуманно, и они, как минимум, пользуются защитой, предусмотренной в этой статье, без какого-либо неблагоприятного различия, основанного на признаках расы, цвета кожи, пола, языка, религии или вероисповедания, политических или иных убеждений, национального или социального происхождения, имущественного положения, рождения или иного статуса или на каких-либо других подобных критериях. Каждая сторона должна с уважением относиться к личности, чести, убеждениям и религиозным обрядам всех таких лиц.

Венг

Запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте следующие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов: а) насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности: а.1) убийство; а.2) пытки всех видов - физические или психические; а.3) телесные наказания; а.4) увечье; б) издевательство над человеческим достоинством, в частности, унижающее и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме; в) взятие заложников; д) коллективное наказание; е) угрозы совершить любое из вышеупомянутых действий.

Таким образом, военнослужащие ВС РФ, которые контролировали территорию пгт. Великая Дымерка, были осведомлены и должны были придерживаться норм международного гуманитарного права, а руководство частей, которые оккупировали населенные пункты Киевской области, обязаны обеспечить соблюдение норм международного гуманитарного права их подчиненными.

Установлено, что в результате военных действий пгт. Великая Дымерка Броварского района Киевской области, в период времени с 08.03.2022 по 31.03.2022, то есть во время международного вооруженного конфликта, был оккупирован военными формированиями РФ, находился под фактическим контролем и властью вооруженных сил армии противника, где проживало гражданское население, которое не участвовало в вооруженном конфликте и не могло оказывать какого-либо сопротивления.

Так, Романов М.С., будучи военнослужащим 239 танкового полка 90-й танковой Витебско-Новгородской дважды Краснознаменной дивизии (воинская часть № 86274) Центрального округа ВС РФ, действовал в пользу и в подчинении неустановленных военнослужащих ВС РФ, находясь на временно оккупированной ВС РФ территории, в частности, на территории пгт. Великая Дымерка Броварского района Киевской области, осознавая обстоятельства существования международного вооруженного конфликта на территории Украины, 19 марта 2022 года, ориентировочно в 13 часов 00 минут, более точное время органами досудебного расследования не установлено, вместе с другими не установленными следствием военнослужащими ВС РФ, вооруженные оружием неустановленного образца, находясь в районе остановочного пункта «Парниковая» Нежинского направления Киевской дирекции Юго-Западной железной дороги на линии Нежин - Киев-Пассажирский, а именно вблизи домовладения № 31, что находится по улице Киевская в пгт. Великая Дымерка Броварского района Киевской области, обнаружили группу гражданских лиц, среди которых был: Зайков Александр Евгеньевич, 13 апреля 1998 года рождения.

При этом Зайков А.Е. был одет в гражданскую одежду, не вооружен, не совершал агрессивных действий по отношению к военнослужащим ВС РФ и никакой опасности для них не представлял.

В нарушение требований ст. ст. 27, 31, 32, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 и ч. ч. 1, 2 ст. 75 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов

(Протокол I) от 08 июня 1977 года, запугивая и угрожая применением оружия, Романов М.С. с целью получения от гражданских лиц признания причастности к националистическим или военным формированиям, отвел Зайкова А.Е. и Зайкова Ю.Е. в домовладение по адресу: Киевская область, Броварской район, пгт. Великая Дымерка, ул. Парникова, д. 48.

После этого Романов М.С., вместе с другими не установленными следствием военнослужащими ВС РФ в количестве трех человек, удерживая по вышеуказанному адресу Зайкова А.Е. и Зайкова Ю.Е., которые не принадлежали к личному составу Вооруженных Сил Украины, ополчения, территориальной обороны, других добровольческих отрядов или организованных движений сопротивления, не принимали участия в вооруженном конфликте, являлись гражданскими лицами, находящимися под защитой международного гуманитарного права, ограничили свободу передвижения последних, с целью их допроса о причастности к националистическим или военным формированиям.

В дальнейшем Романов М.С., осуществлял допрос Зайкова А.Е. с целью получения от него информации о причастности к националистическим или военным формированиям, периодически угрожая ему применением оружия, применяя физическую силу, высказывая угрозы убийства и оскорбляя человеческое достоинство, требовал информацию о причастности к националистическим или военным формированиям.

Подчиняясь запрету и под угрозой применения оружия со стороны Романова М.С., Зайков А.Е. во время допроса фактически был лишен свободы и возможности свободно передвигаться, испытывая при этом психологическое давление и физические страдания.

В этот же день, в неустановленное органом досудебного расследования время, Романов М.С., находясь на территории указанного домовладения, продолжая свои преступные действия в нарушение требований ст. ст. 27, 31, 32, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 и ст. ст. 51, 75 Дополнительного протокола к указанной Конвенции от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 08 июня 1977 года, понимая общественно-опасный характер своих действий, желая их наступления и действуя с этой целью, осознавая, что Зайков А.Е. является гражданским лицом, находящимся под защитой, взял в руки предмет, похожий на нож тактического назначения, который имел при себе, и продолжая допрос Зайкова А.Е. с целью получения от него информации о причастности к националистическим или военным формированиям, нанес ему три ножевых ранения в область левого бедра, чем нанес последнему физическую боль и страдания и причинил легкие телесные повреждения, повлекшие кратковременное расстройство здоровья, в виде трех колото-резаных ранений левого бедра в верхней трети по внешней поверхности.

После чего Романов М.С., продолжая свои преступные действия, с использованием пневматического оружия неустановленной марки и модели, которую имел при себе, умышленно произвел два выстрела в направлении Зайкова А.Е., чем нанес последнему физическую боль и страдания, причинил легкие телесные повреждения, повлекшие кратковременное расстройство

Вед.

здоровья, в виде двух пулевых ранений в верхней трети левой голени по задней поверхности и по передней поверхности левого голеностопного сустава.

В дальнейшем, Романов М.С., продолжая свои преступные действия, продолжая допрос Зайкова А.Е., используя вышеуказанный нож, который имел при себе, непродолжительное время поворачивал его в огнестрельных ранениях, которые были предварительно нанесены Зайкову А.Е., чем дополнительно вызвал ему физическую боль и страдания.

В дальнейшем, в этот же день, в неустановленное органами досудебного расследования время, Романов М.С., угрожая применением взрывных устройств, насильно поместил Зайкова А.Е. в подвальное помещение, которое находится по адресу: Киевская область, Броварской район, пгт. Великая Дымерка, ул. Парникова, д. 48.

После этого Романов М.С., закрыл дверь подвального помещения, в результате чего Зайков А.Е., который не относится к личному составу Вооруженных Сил Украины, ополчения, территориальной обороны, других добровольческих отрядов или организованных движений сопротивления, не принимал участия в вооруженном конфликте, являлся гражданским лицом, находящимся под защитой международного гуманитарного права, не имел самостоятельной возможности выбраться из подвального помещения.

Своими умышленными действиями, которые выразились в нелегальном заключении, угрозе убийством, и осуществлении пыток (истязаний) потерпевшего Зайкова А.Е., осознавая общественно опасный характер своих действий, предвидя общественно опасные последствия и желая их реализации, военнослужащий ВС РФ Романов М.С. совершил жестокое обращение с гражданским населением, чем нарушил требования ст.ст. 27, 31-33, 147 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года и ст. 51, п.п. а.2), е) ч. 2 ст. 75 Дополнительного протокола I Женевских конвенций от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов.

Таким образом, Романов М.С. подозревается в совершении жестокого обращения с гражданским населением, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Следователь следственного отдела
Броварского РУП
ГУНП в Киевской области
старший лейтенант полиции

Александра ПОПОВА

«СОГЛАСОВАНО»
Первый заместитель руководителя
Броварской окружной
прокуратуры Киевской области

Александр САЙНОГ

Одновременно подозреваемому разъяснено, что в соответствии со ст. 42 УПК Украины он как подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных Уголовным процессуальным Кодексом, а также получить их разъяснения;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидание без ограничения их количества и продолжительности; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в хоть какой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных Уголовным процессуальным Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания согласно положениям статьи 213 УПК Украины;
- 8) собирать и подавать следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд имеют право запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих тайну, охраняемую законом, или касающихся интимной жизни лица, о чем выносятся (выносятся) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и тому подобное;
- 13) заявлять отводы;
- 14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 УПК Украины, и требовать открытия материалов согласно статье 290 УПК Украины;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные сообщения;

Ведет

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном УПК Украины;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановления репутации, если подозрение, обвинение не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Кроме того, подозреваемый обязан:

1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суду, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок - заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) выполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

Подозреваемый, который является иностранцем и заключенный, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый имеет также другие процессуальные права, предусмотренные настоящим Кодексом.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением, лицом, осуществляющим такое уведомление.

Подозреваемый / _____ / _____ 2024 года

О подозрении меня уведомлено, уведомление о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый / _____ / _____ 2024 года

Защитник _____.

Уведомление и памятку вручил, права подозреваемого объявил и разъяснил:

Следователь следственного отдела
Броварского РУП
ГУНП в Киевской области
старший лейтенант полиции

Александра ПОПОВА

Перевод уведомления о подозрении и памятка Романову Михаилу Сергеевичу о его процессуальных правах и обязанностях осуществлен Вероникой ЛИХНО

